

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/223/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914213978
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914213978.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zast. PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: J. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, XXX XX X., o zaplatenie sumy 488,26 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/83/2014-35 zo dňa 15. 01. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 156,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 28,74 € od 26.11.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 25,00 € od 26.12.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 25,00 € od 26.01.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 25,00 € od 26.02.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 49,08 € od 26.03.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3,50 € od 26.04.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol „ ...navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal na odporcovi zaplatenia sumy 488,26 Eur s príslušenstvom. Uviedol, že jeho právny predchodca uzatvoril s odporcom zmluvu o elektronických komunikáciách, na základe ktorej boli odporcovi poskytované služby, za ktoré odporca nezaplatil. Ďalej poukázal na postúpenie pohľadávky na navrhovateľa zo strany právneho predchodcu navrhovateľa.

Zo zmluvy č.1.4 spisu vyplýva, že medzi Slovak Telekom a.s. a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytovaní elektronických komunikačných služieb.

V dodatku k tejto zmluve je okrem iného dojednanie, podľa ktorého v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktojej povinnosti uvedenej v bode 1 alebo 2 tohto dodatku alebo v č.1.3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v č.1.5 bod 5.2 písm.a) - c) všeobecných podmienok MI) a následnej deaktivácie služby je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu 331,94 Eur.

Z faktúry s variabilným symbolom 7111339511 zo dňa 08.11.2011 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 28,74 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.11.2011.

Z faktúry s variabilným symbolom 7112491949 zo dňa 08.12.2011 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 25,00 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.12.2011.

Z faktúry s variabilným symbolom 7200306293 zo dňa 08.01.2012 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 25,00 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.01.2012.

Z faktúry s variabilným symbolom 7201480012 zo dňa 08.02.2012 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 25,00 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.02.2012.

Z faktúry s variabilným symbolom 7202692660 zo dňa 08.03.2012 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 49,08 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.03.2012.

Z faktúry s variabilným symbolom 7203626928 zo dňa 08.04.2012 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté telekomunikačné služby vyfakturoval odporcovi sumu 3,50 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.04.2012.

Z faktúry s variabilným symbolom 7300108668 zo dňa 08.01.2013 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi zmluvnú pokutu 331,94 Eur. Dátum splatnosti je uvedený 25.01.2013.

Do spisu doložil navrhovateľ oznámenie o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi, že pohľadávku, ktorú má voči nemu, postúpil na navrhovateľa.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Pokiaľ ide o žalobu v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 156,32 Eur za telekomunikačné služby poskytnuté právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi vrátane úrokov z omeškania ako sankcie za nezaplatenie tejto sumy v lehote splatnosti a vyúčtované v spise sa nachádzajúcimi faktúrami tu súd navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel vychádzajúc z nasledujúcich dôvodov:

Podľa § 42 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami, b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 43 ods. 1 citovaného zákona zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah, na základe ktorého právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby, ktoré boli odporcovi vyššie uvedenými faktúrami vyúčtované, a ktoré odporca v lehote splatnosti nezaplatil, preto ho súd zaviazal na ich zaplatenie.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 26.11.2011, 26.12.2011, 26.02.2012, 26.03.2012, 26.04.2012 bola základná úroková sadzba ECB 1,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,00 % ročne.

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 331,94 Eur s príslušenstvom titulom neuhradenej zmluvnej pokuty zamietol z nasledovných dôvodov:

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Súd má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty "v prípade porušenia zmluvných povinností ..." (s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení ktorej súčasťou sú aj obchodné podmienky a dodatok, obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Tomuto záveru nebráni ani demonštratívny výpočet určitých povinností a to práve preto, že je príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti.

Dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné aj z toho dôvodu, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má podľa § 544 Občianskeho zákonníka ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V rozoberanom zmluvnom dojednaní je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon žalobcu a to následnú deaktiváciu služby. Zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienene, zmluvnú pokutu je nutné viazať v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka vždy na prípad porušenia zmluvnej povinnosti a je nutné ju dojednať vždy ako nepodmienenu. Nemožno vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne ako na porušenie zmluvnej povinnosti, tak na následnú deaktiváciu služby. Nakoľko teda v danom prípade bolo dojednanie o zmluvnej pokute viazané na ďalšiu skutočnosť resp. ďalší úkon, je aj z tohto dôvodu neplatné.

Naviac súd má za to, že dojednaním o zmluvnej pokute je možné zaistiť iba splnenie určitej zmluvnej povinnosti, nie jej splnenie zmluvy ako celku. Je síce možné zvažovať generalizáciu dojednania o zmluvnej pokute v tom smere, že povinnosť k úhrade zmluvnej pokuty vzniká pri porušení akejkoľvek povinnosti vyplývajúcej z danej zmluvy avšak v takýchto prípadoch možno ťažko predpokladať, že dojednaná výška zmluvnej pokuty je primeraná pre všetky mysliteľné spôsoby porušenia zmluvnej povinnosti, čo môže viesť k posúdeniu dojednania o zmluvnej pokute ako dojednania neplatného.

Na uvedenom základe súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že v spore prevažne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy ani nevyplývajú“.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ v súlade s § 204 OSP odvolanie v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, a to na zaplatenie sumy 331,94 € predstavujúcej zmluvnú pokutu a do trov konania, ktoré mu neboli priznané. Navrhovateľ nesúhlasil s dôvodmi rozhodnutia. Uviedol, že odporca vstúpil do zmluvného vzťahu na základe slobodného rozhodnutia. Dodávateľ vstupoval do vzťahu ako právnická osoba vytvorená za účelom podnikania a dosahovania zisku s určitým očakávaním hospodárskeho výsledku. Poskytoval odporcovi riadne a včas služby. Odporca však svojím konaním resp. nekonaním potlačil význam a podstatu zmluvného vzťahu. Z jeho strany ide o konanie absolútne nekorektné, protiprávne a nesúladne s dobrými mravmi.

Dohoda o zmluvnej pokute spĺňa všetky náležitosti predpokladané zákonom. Odporca svojím podpisom potvrdil dohodu o zmluvnej pokute a tým pádom bol uzročený s možnosťou jej uplatnenia.

Aj keď sa v bode 3 dodatku k zmluve o pripojení nachádza slovné spojenie „V prípade porušenia hociktorej povinnosti“ myslí sa tým porušenie hociktorej povinnosti z povinností následne vymenovaných. Tieto povinnosti sa nachádzajú v článkoch dodatku k zmluve o pripojení a vo vybraných ustanoveniach všeobecných podmienok. Teda nejde o demonštratívny výpočet povinností. Toto ustanovenie je určité a zrozumiteľné a teda platné. Zmluvná pokuta tiež nie je dojednaná podmienene, pretože podmienkou uloženia nie je porušenie povinností a následné vypojenie SIM karty z prevádzky, ale iba porušenie povinností, ktoré sú v dodatku taxatívnym spôsobom vymenované. Vypojenie SIM karty je len následok. Nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 Občianskeho zákonníka. Navyiac, v písm. k) § 53 ods. 4 OZ je ustanovené, že za neprijateľné spotrebiteľské zmluvy sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku. Navrhovateľ nepovažuje ním vymáhanú zmluvnú pokutu za neprijateľnú, a to najmä s ohľadom, okrem iného, na úplnú/neakciovú cenu poskytnutého dátového zariadenia, poskytnutie zľavy na poskytované služby a očakávaný hospodársky výsledok, ktorý podnik pri uzatváraní zmluvného vzťahu predpokladal. Ten mal byť minimálne vo výške 599,76 € (doba viazanosti krát výška mesačného poplatku). Rozhodnutiu podniku predať dané dátové zariadenie odporcovi v akciovej cene predchádzal predpoklad, že odporca bude svoje zmluvné povinnosti plniť riadne a včas, napriek tomu, že si neplnil povinnosti, zostalo mu dátové zariadenie, ktoré predstavuje určitú majetkovú hodnotu. Teda z daného zmluvného vzťahu vyplynulo odporcovi oproti podniku oveľa viac výhod, ako podniku samotnému a preto nevidí dôvod, na základe čoho by odporca nemal niesť zodpovednosť za porušenie svojich povinností formou zaplatenia zmluvnej pokuty. Odporca nebol nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu. Na základe informácií mal možnosť sa rozhodnúť, či vstúpi do zmluvného vzťahu alebo nie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v súlade s § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdil, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti zamietnutia návrhu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

Občiansky zákonník upravuje spotrebiteľské zmluvy v ustanoveniach § 52 a nasl., ktoré je možné označiť za všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

Spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré z bežných typov zmlúv a to v závislosti od subjektov, ktoré ich uzatvárajú im dáva charakter spotrebiteľských zmlúv. Každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ a spotrebiteľ sa považuje za spotrebiteľskú, pričom nie je rozhodujúce, v akej forme je zmluva uzavretá. Bez ohľadu na prameň práva, každý zmluvný typ, ktorý má charakter spotrebiteľskej zmluvy, patrí k spotrebiteľským zmluvám a podlieha podmienkam určeným právnym poriadkom Slovenskej republiky. Pre spotrebiteľskú zmluvu v zmysle poskytnutia osobitnej ochrany podľa ustanovenia § 53 a nasl. OZ nie je podstatné to, ako je zmluva typologicky nazvaná, alebo aplikáciu akého zákona si zmluvné strany dohodli, resp. akú právnu formu pre daný vzťah určil zákon, alebo si zmluvné strany dohodli, ale iba to, či sú naplnené pojmové znaky ustanovenia § 52 OZ. Za dodávateľa sa považuje osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. O spotrebiteľský vzťah pôjde iba vtedy, ak samotné plnenie dodávateľa bude dôsledkom uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Nestačí teda, že vo všeobecnosti bude mať dodávateľ charakter osoby, ktorá inak môže byť dodávateľom. Vyžaduje sa, aby sa tento charakter prejavil v konkrétnom posudzovanom vzťahu. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Úprava Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je úpravou kogentnou. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Ustanovenie § 53 ods. 1 OZ výslovne zakazuje dodávateľom použiť v spotrebiteľských zmluvách také zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa. Občiansky zákonník dodávateľom zakazuje zneužívať svoje postavenie pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, najmä pri príprave svojich zmluvných formulárov (všeobecné obchodné podmienky, všeobecné dodacie podmienky a pod.), ktoré pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv predkladajú spotrebiteľovi a zároveň určuje aj právny účinok, ktorý sa spája s neprijateľnou podmienkou uvedenou v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Táto neplatnosť je absolútna s poukazom na to, že ustanovenie 52 OZ nie je uvedené v taxatívnom výpočte prípadov relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 40a.

Odvolací súd z obsahu spisu mal preukázané, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej „Zmluvy o pripojení“ a k nej uzatvoreným dodatkom.

Odvolací súd konštatuje, že si účastníci podľa ustanovenia § 544 OZ pre prípad nesplnenia záväzku, resp. zmluvnej povinnosti, môžu dohodnúť zmluvnú pokutu, ktorá je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a má akcesorickú povahu, teda pri svojom vzniku predpokladá existenciu hlavného záväzku, na zabezpečenie ktorého má slúžiť. Je nesporné, že jej cieľom je dosiahnutie väčšej istoty, že právo veriteľa bude uspokojené. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať obligatórne písomnú formu a musí vzniknúť na základe konsenzu vôle dodávateľa a spotrebiteľa. Zároveň však musí vyhovieť súdnej kontrole neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, po komplexnom zhodnotení všetkých okolností konkrétnej veci, pri zachovaní špecifických procesných postupov pre spotrebiteľské zmluvy.

Dojednanie o zmluvnej pokute nie je možné považovať ani za individuálne dojednané s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 OZ, nakoľko dojednanie o zmluvnej pokute je v zmluve uvedené podobne ako v ďalších formulárových zmluvách uzatvorených právnym predchodcom navrhovateľom so svojimi zákazníkmi (spotrebiteľmi) a ani odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty s tým, že výška zmluvnej pokuty bola rovnaká po celú dobu viazanosti.

Odvolací súd zhodne so záverom okresného súdu poukazuje na to, že nárok na zmluvnú pokutu v prospech dodávateľa nie je daný. Dojednanie o zmluvnej pokute, z ktorej uplatňuje nárok navrhovateľ je v bode 3 Dodatku definované tak, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti v bode 1 alebo 2 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ VP) a následnej deaktivácie služby je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č.1., teda nárok na zmluvnú pokutu je koncipovaný

demonštratívne (keďže sa uvádza najmä), neúmerne široko bez zohľadnenia závažnosti prípadného porušenia povinnosti a bez ohľadu, kedy došlo k porušeniu povinnosti. Takto napr. rovnaká zmluvná pokuta je v prípade porušenia viacerých povinností hneď na začiatku zmluvného vzťahu ako i hoci aj v posledný deň viazanosti.

Dojednanie o zmluvnej pokute s poukazom na slovné spojenie uvádzané v dodatku k Zmluve o pripojení v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti) je i podľa názoru odvolacieho súdu, neurčité, t.j neplatné. Uvedená formulácia pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečovaným povinnostiam. Dojednanie v dodatku k Zmluve o pripojení „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka - najmä hociktorej povinnosti, determinuje neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov, pričom dojednanie o zmluvnej pokute za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí len príkladným spôsobom, je neakceptovateľné, a išlo by o dojednanie nepriateľnej zmluvnej podmienky.

Z dôvodu, že súd zmluvnú podmienku - dojednanie o zmluvnej pokute považuje za neurčité, a teda neplatné nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, nakoľko aj keby boli namieste nespôsobili by pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania medzi navrhovateľom a odporcom vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP) a ich vznik nemá odvolací súd preukázaný ani zo spisu, a preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania odporcovi nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.